

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Постанови про Звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України з вимогою щодо скасування Постанови № 493 від 27 липня 2016 року, якою передбачено необґрунтоване підвищення заробітної плати вищим посадовим особам, керівникам та керівним працівникам окремих державних органів, на яких не поширюється дія Закону України «Про державну службу» (реєстр. № 5380 від 9 листопада 2016 року)

За дорученням Голови Верховної Ради України від 30 грудня 2016 року Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 22 лютого 2017 року (протокол № 56) проект Постанови про Звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України з вимогою щодо скасування Постанови № 493 від 27 липня 2016 року, якою передбачено необґрунтоване підвищення заробітної плати вищим посадовим особам, керівникам та керівним працівникам окремих державних органів, на яких не поширюється дія Закону України «Про державну службу» (реєстр. № 5380 від 9 листопада 2016 року), поданий народним депутатом України Тимошенко Ю.В. (далі – проект Постанови).

Згідно з пояснювальною запискою до проекту Постанови основною метою прийняття проекту Постанови є звернення до Уряду з метою припинення порушення чинного законодавства.

Проектом Постанови передбачено звернутись до Уряду з вимогою розглянути питання та скасувати Постанову Кабінету Міністрів України №493 від 27 липня 2016 року «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 304 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 30 червня 2005 р. № 518», як такої, що прийнята з грубим порушенням чинного законодавства та не відповідає соціально-економічній ситуації в державі.

Крім того, пропонується Уряду передбачити повернення до Державного бюджету України нарахованих та необґрунтовано виплачених коштів відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України №493 від 27 липня 2016 року «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів

України від 20 квітня 2016 р. № 304 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 30 червня 2005 р. № 518».

Розглядаючи проект Постанови, Комітет з питань правової політики та правосуддя виходить з такого.

Розглядаючи проект Постанови, Комітет з питань правової політики та правосуддя виходить з такого.

Основний Закон України, проголосивши Україну соціальною, правовою державою, визначив зміст і спрямованість діяльності держави, зокрема її обов'язок щодо утвердження, забезпечення і гарантування прав і свобод людини (статті 1, 3).

Згідно з частиною першою статті 43 Конституції України кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Конституційний Суд України в Рішенні від 29 січня 2008 року № 2-рп/2008 зазначив, що право заробляти собі на життя є невід'ємним від права на саме життя, оскільки останнє є реальним лише тоді, коли матеріально забезпечене (абзац другий підпункту 6.1.1 підпункту 6.1 пункту 6 мотивувальної частини).

Кожен має право на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом (частина четверта статті 43 Конституції України).

У підпункті 2.2 пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 15 жовтня 2013 року № 9-рп/2013 Конституційний Суд України зазначив, що винагорода за виконану працівником роботу є джерелом його існування та має забезпечувати для нього достатній, гідний життєвий рівень. Це визначає обов'язок держави створювати належні умови для реалізації громадянами права на працю, оптимізації балансу інтересів сторін трудових відносин, зокрема, шляхом державного регулювання оплати праці.

Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову (частина перша статті 6 Конституції України).

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною в Рішенні від 24 червня 1999 року № 6-рп/99 метою функціонального поділу державної влади на законодавчу, виконавчу та судову є розмежування повноважень між різними органами державної влади та недопущення привласнення повноти державної влади однією з гілок влади (абзац перший пункту 2 мотивувальної частини).

У Конституції України закріплено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19).

Верховна Рада України як єдиний орган законодавчої влади в Україні виключно законами України закріплює права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод, основи соціального захисту, а також

встановлює, що виключно законом про Державний бюджет України визначаються будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків (пункти 1, 6 частини першої статті 92, частина друга статті 95 Конституції України).

Здійснюючи свої повноваження, Верховна Рада України приймає закони, постанови та інші акти (стаття 91 Конституції України). Нормативно-правові акти Верховної Ради України встановлюють, змінюють чи припиняють правові норми; акти правозастосовного характеру спричиняють виникнення, зміну чи припинення юридичних прав та обов'язків (абзац другий підпункту 2.3 пункту 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 10 червня 2009 року № 14-рп/2009).

Відповідно до пункту 2 частини шостої статті 89 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України від 10 лютого 2010 року № 1861-VI, постанови Верховної Ради приймаються з конкретних питань з метою здійснення її установчої, організаційної, контрольної та інших функцій.

Прийняття постанов Конституція України відносить до повноважень Верховної Ради України як єдиного органу законодавчої влади в Україні (стаття 75, пункт 29 частини першої статті 85).

Відповідно до частини першої статті 113 Конституції України Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України та підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених статтями 85, 87 Конституції України, у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України, в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання (частина друга, третя статті 113, частина перша статті 117 Конституції України частина перша статті 49 Закону України «Про Кабінет Міністрів України»).

Отже, Кабінет Міністрів України видає свої акти, керуючись, зокрема, законами України, якими він на це уповноважується.

Разом з тим, розглянувши проект Постанови члени Комітету з питань правової політики та правосуддя зазначили, що питання скасування постанови Кабінету Міністрів України №493 від 27 липня 2016 року «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 304 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 30 червня 2005 р. № 518» є питанням доцільності.

На підставі викладеного вище, Комітет з питань правової політики та правосуддя вирішив:

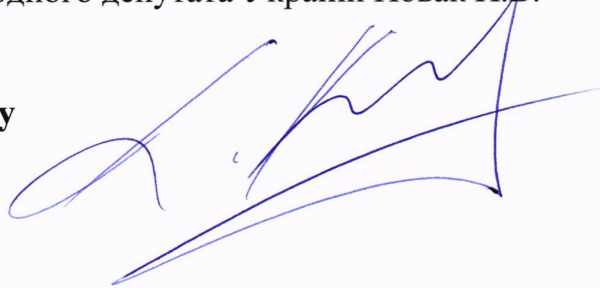
1. Рекомендувати Верховній Раді визначитися шляхом голосування щодо проекту Постанови про звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України з вимогою щодо скасування Постанови № 493 від 27 липня 2016 року, якою передбачено необґрунтоване

підвищення заробітної плати вищим посадовим особам, керівникам та керівним працівникам окремих державних органів, на яких не поширюється дія Закону України «Про державну службу» (реєстр. № 5380 від 9 листопада 2016 року), поданого народним депутатом України Тимошенко Ю.В.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити голову підкомітету з питань законодавчого забезпечення діяльності Президента України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади та статусу і діяльності політичних партій, громадських об'єднань Комітету Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя, народного депутата України Новак Н.В.

Голова Комітету

A handwritten signature in blue ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a complex, abstract shape.

Р.П. КНЯЗЕВИЧ